

0000000 00000000 00000000

எனது மனத்தினிலுள்ள கோவிலிலென்றும் காவலிருக்கும் கடவுளரே,
தினமும் உம்மைப் பற்பல தடவதை தலைவணங்கி நான் வணைடுகிறேன்.

நாளாந்தம் நானும்மைப் பலதடவதை துதிக்கையிலே சொல்வதெல்லாம்
வாழ்வதற்கு வழிகாட்டும், தயைசெய்து, பரீசா, என்னும் சொல்லே.

நடப்பதும் நிற்பதும் காவுவதும் கடத்துவதும்
கடகடந்து கருமத்தில் களைப்பதும் துடப்பதும்
படிப்பதும் பார்ப்பதும் மயேப்பதும் மனமுடனந்து
கடிவதும் வணைடுவதும் எல்லாமே நான் செய்வனே, காட்டித்தாரும்,
அடியனோக்கு, ஒன்றே, நீர், படிப்படியாய் – நான் போகும் பாதை ஒன்றே.

நீரே என வழிகாட்டி, வறையே யார் என துணைக்கு உள்ளார், ஈசா?
சீராகச் செவியாய்த்து நீரே என பிழையெல்லாம் திருத்திச் செல்லும்.
நரோன பாதை தனில் தவறாமல் செல்வதற்கும் சொல்லித் தந்து
கபிரான சிந்தனையும் தாரீர், நீர், என மனத்தில் குடியிருக்கும் பரீசா.

எனது மனத்தினிலுள்ள கோவிலிலென்றும் குடியிருக்கும் கடவுளரே!
தினமும் நான் என தலைவிதிபடியே பார்த்துச் செல்ல வழி சொல்லும் !!

SHOW ME THE WAY

Almighty, who is perched in the church
Inside my head: To you I pray many times a day.
All that I say, whenever I pray, is:
Please, Almighty, Show Me The Way.

I'll do the walking or the stalking
And the carrying or the ferrying
And the sweating and the wiping
And the learning and the searching
And the herding and the pleading
And everything else...
But all I ask, to do my task, is:
Please Show Me The Way.

You're my guide, my only guide

Written by --பரோசிரியர் கரோபன் மகாதவோ--

Friday, 03 August 2018 21:18 - Last Updated Friday, 26 October 2018 00:51

Perched in the church inside my head.
So, heed me. Do lead me.
If I go astray, you chide me,
But guide me, unflaggingly,
On the right way.

Almighty, who is perched inside the church
Inside me head, please make me see
All along the way
To my destiny.

prof.kopanmahadeva@yahoo.co.uk